

LĀTVAS

No. 7. Metai VI

Vasar. (Feb.) 13, 1926

LĀSR valet.
respublikas
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

UŽGAVENIŲ SEKMADIENIS.

L e k c i j a .

I KOR. 13, 1-13.

BROLIAI: Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš bučiau kaip žvangantis varis ir skambančios kanklės. Jei turėčiau pranašystės dovana, žinočiau visas paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau perkelti kalnus, neturėčiau gi meilės, aš esu niekas. Jei išdaliničiau visą mano lobį beturčiams valgydinti ir jei išduočiau savo kuną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda.

Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, nesielgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, neieško, kas jos yra, nesusierzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi gi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi visa pakelia.

Meilė niekuomet nepaliauja, nors pranašystės paliaus buvusios, nors kalbų nebebus, nors žinijimas nieku pavirs. Nes mes žinome dalimis ir dalimis pranašanjame. Kuomet gi ateis, kas yra tobula, paliaus buve, kas yra dalimis. Kuomet aš buvau kudikis, kalbėjau kaip kudikis, išmaniau kaip kudikis, galvojuau kaip kudikis; kuomet gi pasidariau vyras, nusikračiau, kas buvo kudikio. Dabar mes matome atspindyje lyg mįslę, tuomet gi veidu į veida. Dabar aš pažįstu dalimi, tuomet pažinsiu, kaip ir esu pažintas. Taigi, dabar pasilieka tie trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė.

E v a n g e l i j a .

LUKO 18, 31-43.

ANUO metu Jėzus pasiėmė su savim dvyliką ir jiems tarė: Štai, mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas per pranašus parašyta apie žmogaus Sunų: Jis bus paduotas pagonims, iš jo tyčiosis, bus plaktas ir apspiaudytas; nuoplakę jie užmuš jį, bet trečioje dienoje jis prisikels. Jie nieko iš to nesuprato. Tas dalykas buvo jiems uždengtas, ir jie nesuprato, apie ką buvo sakoma.

Kuomet jis artinosi į Jėriką, atsitiko, kad vienas aklas sėdėjo prie kelio eigėtaudamas. Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. Jam pasakyta, kad praeina Jėzus Nazarėnas. Tuomet jis sušuko tardamas: Dovido sunau, Jėzau, pasigailėk manęs. E jusieji priešakyje draudė jį, kad tylėtų; bet jis daug labiau šaukė: Dovido Sunau, pasigailėk mmanes. Jėzus sustojęs liepė atverti jį pas save. Kuomet jis buvo prisitęsęs, paklausė jį, tardamas: Ko nori, kad tau padaryčiau? Jis atsakė: Viešpatie, kad regėčiau. Jėzus jam tarė: Regėk, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Jis tuojau regėjo ir sekė jį garbindamas Dievą. Ir visi žmonės, tai matydami, davė garbę Dievui.

16 VASARIO.

Dievas sukūrė žmogų savo paveikslu. Jisai papuošė jo sielą deviniomis ypatybėmis, kurių prakilniausia yra meilė. Tai yra tobuliausio jausmo, gėrio ir grožio nuovokos židiny. Meilė buvo akstinu pasaulio kurybos, jina buvo priežastimi Dievo-Žmogaus mirties ant kryžiaus. Gyvybės Kurėjas tos dieviškos ypatybės suteikė ir žmogaus nemirtingai sielai. Nors meilė tėra tikta viena, bet jina reiškiasi trejopu budu — meilėje Dievo, artymo ir tėvynės. Šitas paskutinis apsireiškimas žmogaus sieloje yra vadinamas tėvynės meile.

Kiekvienam žmogui yra įgimta mylėti savo tėvynę. Žmogus, kilęs žiauriam šiaurės krašte ir atvykęs į malonią tropišką šalį, nerims, bet visumet ilgėsis aukštųjų ledinių kalnų, baltučio spindinčio sniego. Jautresnė siela visumet giliau atjaus tą degančią meilę savo širdyje. Panašiai ir jautresnėje tautoje giliau glūdi toji tėvynės meilė. Jina pasireiškia žmonių bude, jų meno ir dailės kuryboje, jų muzikos ir dainų melodijose. Musų lietuvių tauta yra viena iš jautriausių, todėl jina taip giliai ir myli savo kraštą. Svetimautis, paskilaušęs musų dainų, tai pilna pripažins.

Lietuvis giliai myli savo tėvynę. Jina jam visumet brangi ir graži. “Ar giedros išaušta pavasario dienos, ar krinta nuo dalgio žvangučiai lankos; ar dreba nuo šalčio nupiautos rugienos — mums bočių tėvynė graži visados!” Bet ypatingai jisai atjaučia tą meilę,

kuomet jisai atsiduria toli nuo savo tėvynės. Tuomet jisai ilgis ir naktimis sapnuoja, ir nepasijunta kaip išsiveržia iš gelmių širdies meilės žodžiai: “Leiskit į tėvynę, leiskit pas savus — ten uždegs krutinę; atgaivins jausmus!” Jisai žino ir jaučia, kad “ten saulė daug geresnė, juoda duona daug gardesnė; tenai žmonės geros širdies”. Ir taip jausmų pilna krutinė dainomis ir ašaromis veržiasi aikštėn — “Graži tu, brangi mano Tėvyne, šalis kur miega kapuos didvyriai! Ne veltui bočiai tave taip gynė; ne veltui dainiai plačiai išgyrė”.

Toji tėvynės meilė yra tyra, tobulia, šventa ir verta žmogaus. Jos puikiausį pavyzdį mums suteikė patsai Kristus, kuomet Jisai atsilankė paskutinį kartą Passover arba Velykų šventei į Jeruzalės miestą. Ir kuomet Jisai priartino, išvydo miestą. Jeruzalė skendo aksiniuose saulės spinduliuose. Štai ant Moriah kalvos senieji žydų karalių rumai paprastai tušti; tikta dabar juose apsigyveno šventėms atvykęs karalius Erodas, Galiliejos tetrarka. Antai pylis Antonia — tai tautos pavergimo ženklas — joje gyvena Romos atsiųstas Judejos valdytų Pontijus Pilotas. Miesto gilumoj Siono kalva. Koks puikus reginys! Žiba ir tvaska saulės spinduliuose Vienoj Dievo šventyklos auksiniai kuorai. Penktame maldos namų kieme prieš švenčiausią vietą didysis aukuras, nuo kurio kyla į padanges deginamų aukų dumų stulpai Jo Tėvo garbei. Kiek grožio, kiek prakilnumo!

Ir štai už kelių dienų visa pasikeis. Susopo Dievo-Žmogaus širdis ir Jisai, žiurėdamas į tą šventą miestą, gaudžiai apsiverkė, kalbėdamas: "Jeruzale, Jeruzale, kuri žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti, kiek kartų aš norėjau surinkti tavo vaikus, kaip kad višta surenka savo viščiukus po sparnais, ir tu nenorėjai. Štai jūsų namai bus jums palikti tušti".

(Mat. 23, 37-38.) "Ištikrųjų, sakau jums, nebus čia palikta akmens ant akmens, kurs nebutų išgriautas." (Mat. 24, 2). Nė savaitė nepraejo kaip Išganytojas iš savo didžios meilės atidavė savo gyvybę žmonijos laimei — išganymui. Žydų tauta, neištikima savo įstatymu, buvo nubausta — tepraslinko keletas dešimčių metų ir iš puikaus Jeruzalės miesto teliko griuvėsiai.

Panašus likimas ištiko ir mūsų tautą. Kodel? Kuomi jinai prasikalto? Mūsų valdovai — galiunai prarado savo tėvynės meilę, išmainė ją ant svetimos, pasisavino svetimą kalbą, papročius ir kultūrą; savo tėvynę pavedė priešui valdyti — liko išgamomis, apkaustydami visą mūsų tautą vergijos pančiais — tai visa prasikaltimo paslaptis. Bet toji tėvynės meilė visiškai neišnyko — jos kibirkštėlė užsiliko lietuvių sodiečio samanotoje bakužėje. Ir štai Lietuvos dainiai pradėjo iš tos kibirkštėlės kurti ugnį — pradėjo dainuoti: "Kas mums praeitį gražintų ir jos garbę, ir jos galę; kas tuos kaulus atgaivintų, kur po žeme gul nubalę!" Jie tvirtino, kad "atsibus tėvynės sunus, didžią praeitį atminę; pagimdys vargai galiunus,

ugnimi uždegs krutinę". Ir jie neklydo. Praėjo keletas šimtmečių nuo tėvynės žlugimo ir iš tų bakužių pradėjo kilti tėvynės meilės gaidintojai. Jie sukūrė smarkią ugnį — uždegė tėvynės meilę tautoje ir jinai atgimė, Bet išgamų prasikaltimo nuodėmė dar nebuvo nuplauta. Kaip pirmutinė mūsų tėvų nuodėmė liko nuplauta Dievo-Žmogaus krauju, taip šitoji nuodėmė turėjo būti nuplauta pačių Lietuvos vaikų krauju.

Ir atėjo toji valanda; įvyko Jeremijo pranašo aprašomi laikai. Tasai garsus žydų tėvynainis raudomis apverkė savo tautos likimą. Verkė ir žydai tremtiniai Aigipto žemėje, Eufrato pakrantėse ir kitose šalyse savo sunaikintos tėvynės. Atsidurę svetimoje šalyje, anot Jeremijaus, vandenį pinigų pirkto, vargai ir sopuliai juos kankino. Panašiai įvyko ir Lietuvoje: jos miestai ir sodybos pelenais virto; jos vaikai pasiekė Volgos krantų ir Uralo kraštų; likusieji namieje sunkų vargą kentė — daugelis aukomis krito.

Bet štai suspindėjo laimės spindulys — Lietuvos galingi priešai žuvo! Ant jų griuvėsių nauji iškilo; deja, jų tarpe daugelis jos pačių išgamų sunų. Dabar prisiejo jos laisvė ginti. Ir vėl pasklido mūsų dainių aidas: "Tas ne lietuvis, kurs tėvynę bailiai kaip kudiškis apleis; kursai pamins ką bočiai grynė savo kraujų lašais brangiais!" Ir jie grynė pilniausia to žodžio prasme — "ir buvo mušys! apsiniaukus naktis ji dienei parodyt bijojo. Tik kunų šimtai, suguldytų ankštai, ilgai ant tos vietos drybsojo!" Bet štai nakties tamsumoj,

mums mirtingiems žmonėms nematomi, atsivėrė dangus, ir tasai pats Dievas-Žmogus suteikė mušio laukui palaimą — atleido mums ir mūsų tėvams prasikaltimus — ir mūsų tėvynei laisvę gražino. Visiems, kurie savo gyvybę paaukojo už savo tėvynės laisvę, Išganytojas amžinos laimės vainikus dovanojo. Patsai Išganytojas pasakė kad “niekas neturi didesnės meilės, kaip tą, kad kas guldo savo gyvybę už savo prietelius.” (Jon. 15, 13). Jisai ją paaukojo už mus ant kryžiaus, mūsų gi didvyriai kovos lauke. Jisai Dievas suteikė mums amžiną laisvę, jie žmonės — žemišką laisvę. Dažnai prisiminkime juos, nes jie yra daugiau negu verti jų atminimo.

Reikia neužmiršti, kad niekas kitas, tiktai patsai Viešpats Dievas suteikė mūsų tėvynei laisvę. Pažvelgkime į patį įvykių bėgį — į mūsų tautos atgimimą, tame šimtmečių momente, kada pirmoji karta jau sugebėtų paimti į savo rankas mūsų naujos valsty-

bės vairą; prisiminkime didįjį Europos karą, Lietuvos aikštėn išplaukimą, savo mažutėles spėkas — argi tai mes patys pasiekėme? Štai užslenka tamsus debesys — ir jau rodos užgniauš mūsų gyvybę, bet ne — bežiurint nelaimė ir vėl praslinko; mes patys nežinome kaip tai įvyko ir sakome taip jau aplinkybės susidėjo. Tiek kartų grėšė pavojus ir visumet praslinko, mūs nekliudamas. Tiesa, tas aplinkybes veda ir tvarko mūsų Tėvo Apveizdos nematoma ranka. Reiškime vilties, kad ir toliau Jisai mūs neapleis. Švęsdami 16 Vasario — mūsų tėvynės nepriklausomybės sukaktuves — melskime Dievą laiminti mūsų laisvai tautai ir valstybei. Pilnomis vilties ir meilės širdimis tarkime mūsų dainiaus žodžiais: “Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą šalį, kur mūsų tėvynė, kur bočių kapai! Juk tėviška tavo malonė daug gali; mes tavo per amžius vargdieniai vaikai. Neapleisk, Aukščiausias, mūsų ir brangios tėvynės! Maloningas ir Galingas per visas gadynes.”

J. N.

M. Gustaitis.

TRAKAMS

—o—

Trakai — garbingas atvaizde senovės!
Šie rumai, pamatuoti Gedimino,
Europos prieky Lietuvą dabino
It meno žiedas gotiko tvirtovės;

—o—

O kad kryžievių žvangios siaubė govės
Ir šventvagingai kryžiumi graudino,
Jie dengė liaudį, gynė ir maitino —
Nun apleisti, kaip griaučiai, liudi, drovis.

—o—

—o—

Už jus Kęstutis su Jogaila kovės,
Čia gimtį — mirtį Vytautas pažino,
Kazimieras skaisťėjo del dorovės.

—o—

Nejaugi amžiai viską paskandino?
Nejau tik vėjai švilpaus ant vietovės,
Kuri pasauliui milžinus augino?

“Varpeliai.”

—o—

Kančios Pranašystė.

(MINTYS MĄSTYMU).

I. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Įsivaizduok kad matai, kaip Išganytojas pasiima su savim dvylika apaštalių ir klausyk ką jiems sako: “Štai, mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas per pranašus parašyta apie žmogaus Sunų: Jis bus paduotas pagonims, iš jo tyčiosis, bus plaktas ir apspiaudytas; nuplakę jie užmuš jį, bet trečioje dienoje jis prisikels” (Luk. 18, 31-33).

II. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Viešpatie ir mano Mokytojau, suteiki malonės suprasti Tavo skaudžios kančios paslaptį ir ją giliai savo širdin įsidėti.

I PUNKTAS. Pranašystės aplinkybės.

Išganytojas aiškiausiai žinojo kas jam reikės kentėti. Tos busimos kančios baisus šešėlis dengė Jo dievišką veidą. Apaštalai ir mokiniai dažnai patirdavo Jėzų verkus, bet nematė Jo besijuokiančio. Prie tos baisios kryžiaus kančios Išganytojas ruošė savo mokinius ir apaštalus. Ir juos priruošti reikėjo. Jie matė Jėzaus dievystės įrodymus Jėzui stebuklus bedarant, o Išganytojo svarbiausioji užduotis buvo užganapadaryti savo kentėjimais ir ant kryžiaus mirtimi dangiškajam Tėvui už žmonių nuodėmes, išganyti žmones.

Jėzus aiškiai žinojo apie savo kančią. Stvirtinęs apaštalių tikėjimą ir parodęs savo dievišką garbę ant kalno Tabor, kur “Jėzus pasiėmė su savim Petrą, Jokubą ir jo brolių Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. Tenai jis atsimainė jų akvaizdoje: jo veidas žibėjo kaip saulė, jo gi drabužiai pasidarė balti kaip sniegas” (Mat. 17, 1-2), toliau jiems Jėzus aiškiai praneša apie baisią kančią: “Žmogaus Sunus turi būti išduotas į žmonių rankas; jie jį užmuš, ir trečioje dienoje jis atsikels” (Mat. 17, 21-22.) Tą pranašystę apie savo mirtį Jėzus pareiškė apaš-

talams apie dešimt mėnesių prieš savo mirtį ant kryžiaus. Daug laiko nebuvo; reikėjo artymiau paruošti apaštalai prie Savo reginio gyvenimo pabaigos.

II PUNKTAS. Pranašystė.

Pranašaudamas Jėzus apie savo kančią, nurodo apaštalam, kur teks jam kentėti, butent, Jeruzalėje: “Štai mes einame į Jeruzalę, ir įvyks visa, kas per pranašus parašyta apie Žmogaus Sunų” (Luk. 18, 31).

Toliau Jėzus nurodo nuo ko turės kentėti: “Žmogaus Sunus bus išduotas į žmonių rankas” (Mat. 17, 21). Taigi teks kentėti nuo savo tautiečių, nuo savo žmonių, nuo Izraelio jautos vadų ir netik jie patys kankins Jį, bet: “Jis bus paduotas pagonims, iš jo tyčiosis, bus plaktas ir apspiaudytas; nuplakę jie užmuš jį, bet trečioje dienoje jis prisikels” (Luk. 18, 32-33).

Ar gi buvo galima aiškiau pasakyti apie busimą kančią, negu Jėzus pasakė apaštalam?

Jėzus tai padaryti galėjo, bet nebuvo reikalo. Apaštalai gerai nujautė, kad Jėzus kalba apie savo busimus kentėjimus, tik jiems tie žodžiai nesmigo per daug širdin, — nes matė, kaip Jėzus galingas buvo stebuklus bedarydamas, o didesnių, gilesnių minčių jie dar nebegalėjo suprasti.

Šioje pranašystėje Jėzus parodo savo didelį mokiniams rupestį, savo didelį protingumą, parodo savo nusižeminimą, pilną dangiškojo Tėvo valiai pasidavimą.

O kaip ir mes butume laimingi Jėzaus dorybių įsigydami: išmintį, protingumą bei nusižeminimą. Mes pamatytume, kad pasitaikomieji kasdieniniai gyvenimo kryželiai — tai mūsų didelė laimė, turint progos savo kaltėms užganapadaryti, savo širdį apvalyti nuo per didelio prie žemės turtų prisirišimo.

III PUNKTAS. Pranašystės sekmės.

Galime gerai įsivaizdinti kokį slėgiantį įspūdį padarė ši Jėzaus pranašystė.

Apaštalai neišgali pilnai suprasti tų Jėzaus žodžių: "Jie nieko iš to nesuprato, apie ką buvo sakoma" (Luk. 18, 34).

Širdimi nujausdami daugiau negu savo ausimis tikėdami baisius dalykus girdint: "jie smarkiai nuliudo" (Mat. 17, 22).

Nuliudimo priežastis suprantama. Girdėdami, kad jų mylimas mokytojas, kurį jie Dievu esant per šv. Petro lupas išpažino, sakosi turįs eiti Jeruzalėn, tenai daug labai kentėti, mirti ir keltis iš numirusių. Tas visa taip nepaprasta, taip dideliai skirtinga ką jie neseniai apie Jėzų patyrė, kad nei negali tiems visiems baisumams tikėti.

Abejodami, ar tikrai gerai suprato Jėzaus pranašystę, jie visgi nedrįsta apie tuos nemalonių dalykus paties Jėzaus klausti, gal nebetorėdami jam skausmo padaryti besiteiraujant

apie kančios paslaptį ir it savo netikėjimą rodant. Ypač, kad Jėzus tą pranašystę daro rimtai ir intekmingai. Mes bijomės kryžiaus. Sunkumai ir kryžius mums labai nemalonūs. O Jėzus aiškiai mato kryžiaus reikalą. Tik per kryžių Jėzus mus ruošiasi atpirkti. Ir mes tik per kryželius išsipirksime iš savo asmeninių nuopolių. Tie kentėjimai ir kryželiai mus pasieks. Jeigu nenorėsime jų priimti čia ant žemės liuosa valia, juos rasime po mirties skastyklos bausmėse, kur teks kentėjimais užganapadaryti už gyvenimo neprotingumus ir atleistus nusikaltimus.

Jėzus žinojo apie savo kančią. Jis jos nebijojo prisiimti už mus. Ir mums reikia nesibijoti pakelti gyvenimo vargų, bet už juos taipgi dėkoti geriausiam dangaus Tėvui, kad duoda progos atsilyginti.

Kenčiantysis Jėzau, buk man gyvenime pavyzdys, sunkume suraminimas, nelaimėje paguoda, mirtyje išganymas.

TRETININKAMS.

Paskutinėmis dienomis iš įvairių Amerikos vietų gauta laiškų su prašymais paskirti "Laive" tretininkams kokį bent kampelį. Visiškai suprasdami tretininkų norą, ypač šiais Didžiojo Jubiliejaus metais, gauti tikslų nurodymų, kaip Jubiliejų pelnyti, o be to, šiemet sucinant 700 metų kaip šv. Pranciškus yra miręs, o norint su jo gyvenimu daugiau apsipažinti, — "Laivo" redakcija nutarė tuos gerb. tretininkų pageidavimus patenkinti. Kadangi visos "Laive" dalys delei vietos stokos ir taip suspaustai išsina, o visgi negalint šiuo tarpu padidinti "Laivo" puslapių skaičiaus, teiksime tretininkams reikalingų žinių tuojaus po "mintys mąstymui", kurias delei tos priežasties teks sumažinti ir dar labiau suglaustas paduoti.

Nauro skyriaus įvedimas laikraštini nėra lengvas dalykas. Tą mūsų pasišventimą tretininkų naudai, manome, įvertins gerb. tretininkai ir atsimokėdami "Laivui" už Treti-

ninkų skyrių malonės paieškoti savo pažįstamų tarpe "Laivui" emėjų ir kitokių Remėjų. Sekančiame "Laivo" numeryje bus paduota daugiau Tretininkams žinučių. "Laivo" Red.

TRETININKŲ generalė absoliucija vasario mėnesyje yra tik vieną kartą, vasario 2 d. Visuotinieji atlydai yra: 2, 4, 5, 15, 19 ir 22.

"Tretininkų Kalendorius."

A. † A.

KAZIMIERAS DOVAINIS

Lietuviškos Kolegijos Remėjas mirė Lawrence, Mass. Prašome už jo sielą pasi-
malsti. Remėjų Centre atlaikyta dvejosis Mi-
šios.

Rem. Centras.

Ž I E D E L I A I

Lietuvoje 1918 Metais.

(Nepriklausomybės sukaktuves minint).

(Tąsa).

Nors lietuvių kariuomenė buvo neišlavinta, neturinti užtenkamai ginklų, vie nok visu narsumu gynėsi nuo priešų. Kova tęsėsi visą dieną. Bolševikai jau skaitė save pergalėtojais, nes lietuviai pradėjo trauktis atgal. Įsidrąsinę maskoliai varėsi pirmyn kiek galėdami. Tuom kart lietuviai, pamaži traukdami atgal, susivienijo, susitvarkė ir sustojo. Bolševikai puolėsi savo maskolišku drąsumu, manydami suteriosę visus lietuvių pulkus. Bet apsiriko. Lietuviai intempė jėgas — ar pergalė, ar mirtis, bet nei iš vietos! Kaip obuoliai nuo medžio krečiami kareiviai pradėjo kristi abiejose pusėse. Šitas smarkus susirėmimas tęsėsi nepilnai valandą. Bolševikai, pakrikę, turėjo trauktis atgal. Lietuviai pastebėjo jų žingsnius ir pradėjo vytis, neduodami maskoliams progos susitvarkyti. Jie neišlaikė lietuvių antpuolio ir turėjo visu ruožu trauktis atgal, palikdami Lentvaravą užpakalyje. Jau saulė leidosi, kuomet pergalėtojai lietuviai įžengė į Lentvaravo miestelį. Nuostoliai abiejų pusių buvo dideli — kareivių lavonai išklojo kovos lauką. Sužeistuosius surinko dar kovai besiaučiant; jai pasibaigus buvo surinkti ir užmuštieji.

Kuomet išlindęs mėnulis pažvelgė į kovos lauką, jame buvo ramu. Sudegę

triobos, aplaužyti medžiai nakties tamsumoje išrodė tartum užkerėti pasakų rumai. Visur viešpatavo gili tylą. Kartais tolumoje sužvengia arklys, suloja šuo ir vėl viskas nurimsta. Nuilsę kareiviai jau seniai ilsėjosi savo stovyklose: vieni, kad sustiprintu savo išaikvotas spėkas ir vėl patogiam laike užpultų priešą; kiti-gi ilsėjosi amžinu miegu, atlikę savo viršiausią pareigą — paaukoję savo gyvybę už tėvynės laisvę!

— o —

Žinia, kad ištiko didelis mušys ties Lentvaravu, kur žlugo daugelis Lietuvos vyrų, netrukus pasiekė ir Skirsnų namus. Tą pačią dieną Skirsnienė nuvyko į miestelį sužinoti šį-tą ir apie savo sunų. Nuėjus į valsčiaus raštinę, vargšė senutė pradėjo teirautis raštininko ar nesama jokios žinios apie Joną Skirsną. Raštininkas išsitraukė iš stalčiaus pluoštą susektų popiergalių. Pavartęs, išėmė vieną lapą ir pradėjo skaityti: “Jonas Skirсна, Kauno srities, Vilkaviškio kreizo, Virbalio valsčiaus, mušyje ties Lentvaravu tapo... sužeistas...” Skirsnienė, išgirdus paskutinius žodžius, pradėjo graudžiai verkti.

— Neverkit, tamsta — mėgino ją raminti raštinės vedėjas, geras Skirsnų pažįstamas — Jonukas gyvas, gal jau ir sveikas. Pranešimas skelbia, kad jį sai tiktai lengvai sužeistas.

Raštinės vedėjas žinojo, kad netiesą kalba apie sužeidimo lengvumą, bet ką darysi — reikia raminti verkiančią senutę. Jinai vergšė, geradėjo intinkrinta, nusiramino. Pirm išeisiant iš raštinės, Skirsnienė meldė vedėjo, kad jisai, naujo ką sužinojęs, tuojaus jai praneštų. Vedėjas prižadėjo viską išpildyti. Jinai pilna prakilnių vilčių, nusiskubino namo.

Praėjo dvi dieni. Raštinės vedėjas atsiuntė į Skirsnus savo seną tarną pranešti, kad ryto grįžta iš Kauno namo. Kas gali apskayti senos motinos džiaugsmą — štai jos jauniausias sunus, josios viltis ir pasididžiavimas grįžta namo. Jisai sužeistas, bet lengvai; namie atsilsėjęs, pagis — svajojo Skirsnienė. Jinai jautė savo širdyje nepaprastą džiaugsmą — juk ir ji lietuvė motina ir jos sunus kovojo už Lietuvos laisvę, ir dar kaip — ką-tik gyvybę neprarado! Per du paskutiniū mėnesių nusikankinusi, dabar jinai tartum pajaunėjo — pasirodė linksmesnė, greitesnė. Tuojaus liepė duktei išvalyti seklyčią, priskinti ir pridėti į stiklus pundus žolynų: pati ėmėsi taisyti ligoniui lovą. Iš svirno atsinešė baltučius lininius priegalviamis užvalkalus, paklodes. Su nepaprastu rupestingumu aptaisė lovą, savo juodomis išdžiuvusiomis rankomis išlygindama baltinių mažiausias raukšles.

— Mamytė, — tarė Viktutė, šluodama aslą — aš nesuprantu kodėl Jonukas grįžta. Karė dar nepasibaigė, boļševikai dar Vilniuje...

— Nežinai ką šneki! — atsakė mo-

tina. — Juk Jonukas sužeistas, negi gali sirgdamas kariauti?

— Bet, mamyte! jeigu Jonukas būtų vien lengvai sužeistas, kaip raštinės vedėjas kalbėjo, ko jisai grįžtų namo?

Motina nieko neatsakė; ji vien tesvajėjo kaip pasitiksianti Jonuką, kaip jinai jį prižiūrėsianti, kad jam nieko netruktų. Neužilgo pasibaigs ir karė. Visoje šalyje įvyks ramybė, tuomet ir Vincukas, vyresnysis jos sunus, parvažiuos iš Amerikos. Kiek laimės, kiek džiaugsmo po šitų vargų. — Taip tai bėga laikas karės metu — čia ugnis, ašaros, kraujas; štai ir vėl suvirpa malonesnės vilties jausmas, kad netrukus taptų užnuodintas karčia sopulių taure.

Paskirtoje dienoje nuo pat ankstybo ryto Skirsnų namiškiai laukė brangaus svečio. Netiktai viduje, bet ir prieš namus tarnaitės nušlavė kiemą, išbars-tė smiltimis ir sukapotomis žaliomis kalmėmis. Motina ir sesuo pasidabino šventadieniais rubais. Viskas buvo priruošta kuogeriausia. Skirsnienė nerami akis pražiūrėjo, belaukdama savo sunaus; į valandą po keletą kartų bėgo už vartų pažiūrėti ar nieko keliu nesimato. Tokiame stovyje praslinko visa diena; prisiartino ir vakaras. Nieko negirdėti — matyti šiaudie dar neparvažiuosiąs.

Po vakarienei tarnaitės plovė indus virtuvėje. Motina sėdėjo ant gonkų laiptų ir kalbėjo ražančių. Viktutė buvo sode. Jinai labai mylėjo sėdėti ant suolelio tarpe alyvų krumų. Kiek brangių atminimų surišta su ta vietele. Ražaičių Kazimieras. Maskvos universiteto studentas — Viktutės sužiedotinis, jos bro-

lis Jonas ir jina! pati ištisus vakarus praleisdavo besvajodami apie ateitį, veikimą. Jų troškimus, tvirtus pasiržimus darbuotis tėvynės gerovei niekas negirdėjo, nebent alyvų krumuose ant pasvirusio kryžiaus Kristaus kančia. — Šį vakarą jina! viena čia sėdi ir liudi savo sužeisto brolio, ilgisi savo brangaus Kazimiero. Jisai kažin kur vargšta Maskolijoje — gal ir jisai vienas šį vakarą liudi ir ilgisi... Viktutė, besvajodama, pradėjo dainuoti "Karvelėli mėlynasis" — man ilgu, man ilgu, man ilgu; skausmas drasko širdelę! — ir ašara nuriedėjo jos skruostais.

Staiga jina! išgirdo bildėsį, suprunkštė arkliai. Pakilusi Viktutė išvydo vieškeliu važiuojantį vežimą. — Nejaugi tai butų Jonas? manė sau. Vežėjas pasuko į Skirsnų vartus, Viktutė pašoko bėgti. — Parvažiuoja, mamyte, parvažiuoja! — šaukė jina! išbėgdama iš sodo. Motina pakilo. Tuom kart ir vežimas įvažiavo į kiemą ir sustojo ties gonkomis. Vežime gulėjo sužeistas Jonas Skirsna; šale jo kojų sėdėjo jaunas, kareiviškais rubais apsivilkęs, vaikinasis ir vežėjas. Motina pribėgo prie vežimo: — Jonuk, sunau mano, — pradėjo kalbėti per ašaras — mes tavęs jau seniai laukiame parvažiuojant.

— Tai jau ir parvažiavau, uždusiu balsu atsiliepė sunus.

— Vyručiai, neškit jį tuojaus į vidų! tarė Skirsnienė.

Vyrai paėmė už kampų gunios, ant kurios buvo paguldytas sužeistasis, ir palengva įnešė į vidų. Lempos šviesa atsimušė į išblyškusį Jono veidą; jo

galva buvo apraišiota baltais skaruliais, per kuriuos buvo persisunkęs ir sukepęs kraujas. Motina ir sesuo puolėsi prie lovos bučiuoti savo brangaus sunaus ir brolio; senutė atsisėdo ant krašto lovos, akių nuo jo neatitraukdama.

— Tamsta, Skisnienė, — tarė kareivis į sužeisto draugo motiną — mūsų generolas liepė man išreikšti jums savo nuoširdžią užuojautą, kad jūsų sunų — mūsų gi draugą ištiko nelaimė mušyje. Jisai savo narsumu pasirodė vertas esąs tikro tėvynainio vardo; ištikimo savo tėvynės apgynėjo. Tesuteikia jam Visagalis Dievas kuogreičiausia pagyti ir vėl stoti į eiles kovotojų už Lietuvos laisvę. — Mums yra įsakyta tuojaus grįžti atgal. Rytoj anksti atvyks miestelio daktaras.

— Štai laiškas, kurį man padavė raštinės vedėjas, — tarė į Viktutę vežėjas, paduodamas jai laišką.

Vyrai išėjo. Sugirgždėjo vežimo ratai, sutrypė arkliai — ir jie išvažiavo.

— Jonuk, vaikelio mano, — ašarojo motina — ar baisiai tave sužeidė? Ar galvą sudaužė?

Jonas nieko neatsakė, tik tai sunkus, retas alsavimas išreiškė jaunikačio kančias.

— Mamyte, štai Vincuko laiškas iš Amerikos! atsiliepė Viktutė.

— Dieve, tu mano! Ką-gi jisai rašo? Skaityk. Viktutė priėjo prie lempos ir pradėjo skaityti brolio laišką: —

(Bus daugiau.)

Malda Už Tėvynę.

Visagali ir Amžinasai Dieve, pasaulio Kurėjau ir visų kraštų aukščiausias Viešpaties ir Valdove, teikis iš savo gilaus gailestingumo apsaugoti mūsų kraštą nuo maro, bado, ugnies, karo ir visų baisių nelaimių!

Per savo vienatinį Sunų Jėzų Kristų, Kuris savo brangiausią kraują praliejo už mus ant kryžiaus mirdamas, suteik mūsų šalies gyventojams teisybės jausmą, ramybės dvasią, dorybės meilę, skriaudų neapykantą ir supratimą viršiausio gyvybės tikslo, kuriuo esi Tu patsai, Dieve!

Apšviesk Šventąja Dvasia visas mūsų bažnytines ir valstybines vyresnybes, kad žmonių meile ir gerais darbais didintų tavo garbę, mus gi į laimę ir

išganymą vestų. Suteik mums, Viešpatie, šventoje tikyboje tikrąją vienybę. Palenk mūsų širdis tobulintis, įkvėpdamas didelę meilę.

Liepk mūsų žemei, kad būtų derlinga ir išduotų gausių vaisių tavo tarnams. Rasa, lietus, saulė, giedra ir visos oro atmainos tepadaro mūsų žemę trašia ir derlinga. Tavo tai, Viešpatie, į ją sėjame sėklą, nors mūsų žmonių prakaitu aplieta. Kasdieninės mūsų duonos teikis mums duoti, mūsų Viešpatie ir Tėve! Neliesk mus skaudžiais smugiais, nors tavo rustybės mes užsipelnėme. Meldžiamės, kaip nori, už savo draugus ir priešus; už gyvus ir mirusius. Tau pavedame galutinai visus mūsų veiksmus, gyvybę ir mirtį. Garbė ir šlovė teesie Tau per amžius. Amen.

Kun. J. Židanavičius.

GIESMĖ I.

Apie Šv. Pranciškų Asižietį.

Kuomet Dievo meilė

Gėso jau žmonyse,

Ir nusidėjimai

Platinos širdyse...

Už tą viską Dievui

Žmones baust reikėjo,

Bet Jis gailestingas

Jų pasigailėjo.

Pašaukė Pranciškų

Pataisyti žmones,

Teikdamas gausiausias

Jam savas malones...

Šventasis supratęs

Aiškliai Dievo valią,

Tuoj aprinko naują

Ir prakilnų kelią.

Širdį paliuosavęs

Nuo svieto tuštybių

Stengės ją pripildyt

Rožėmis dorybių.

Numylėjo vargą

Maldą, nuolankumą

Aštrią metavonę,

Dievui paklusnumą.

Eidamas per svieta

Prie doros vadino

Žmonės gi Jo klausė,

Net šventu vadino.

Šventasai Pranciškau,

Pavyzdy dorybių,

Kurs išsižadėjai

Žemiškų linksmybių.

Išmaldauk pas Dievą

Kad mes praregėtum

Ir karštai kaip tu Jį

Nuolatai mylėtum.

Katalikų Pasaulys

RUSIJA. — Bolševikų valdžia, nuvertusi Rusijoje respubliką, paėmė į savo rankas visos tautos likimą, skelbdama didžiausių palengvinimų ir laimės darbininkams. Bolševikai įsakė 8 valandų darbą, jauniems uždraudė dirbti pavojingus ir sunkius darbus, moterims uždraudė dirbti naktimis, motinoms leido keletą kartų per dieną pasitraukti, kad pamaitintų savo kūdikius. Visa buvo gera ir gražu. Tai buvo gražios pinklės. Dabar tai visa prašalinta. Dirba visi kiek nori ir kada nori pati valdžia. Visi palengvinimai moterims panaikinti, jos turi dirbti ir naktimis. Tik dar motinoms leista, nors jau ne taip dažnai, prižiūrėti darbo laiku ir kūdikis. Su darbu kaip dedama, bet užmokestis už tą darbą numuštas iki mažiausiam atlyginimui. Tai taip sekasi darbininkams pas bolševikus.

OLANDIJA. — Vienas įžymiausių katalikų olandų yra kun. Schaepman. Jisai gimė Olandijoje 1882 metais ir mirė Romoje 1903 m. Tai buvo žymus rašytojas, poetas ir politikas. Jisai sukūrė Olandijoje katalikų partiją, kuri labai sustiprėjo. Partija savo kurėją išrinko į valstybės seimą, kuriame jisai užėmė vietą per dvidešimtį metų. Savo darbuote jisai pervedė katalikų partiją per visus smugių, ją padarydamas viena stipriausių visoje Olandijoje. Jeigu šiandie katalikai toki stiprūs, tai vien pasidaravimu kun. Schaepman. Be abejo, tauta įvertina jo darbuotę ir dabar rengiasi jam pastatyti milžinišką paminklą Tubbergeno mieste.

Olandijoje tėra tikėtai trečdalis katalikų, bet jie taip gerai dabar suorganizuoti ir susipratę, kad jie pusiau su protestantais, kurių krašte yra du trečdaliu, valdo šalį.

ANGLIJA. — Londono universitete buvo paruoštos studentų didelės iškilmės, kuriose dalyvavo daugelis įžymių asmenų. Jų tarpe buvo ir buvęs Portugalijos karalius Manuelis, kuris savo kalboje į studentus pareiškė, kad pasaulyje negali įvykti taika iki kol toji taika

nesugrįž atgal į kiekvieno žmogaus sielą. Visi aukšto mokslo ir gilos doros žmonės, anot buvusio karaliaus, pripažįsta moralines pareigas, kurias Dievas yra įskiepinęs į žmogaus širdį. Tikėtai tas pareigas žmogus eidamas gali atsiekti savo laimės čia ant žemės.

Anglijoje veikia šv. Juozapo draugija, kurios nariai kunigai skelbia Kristaus mokslą netikėliams ir klaidatikiams. Einant nesenai paskelbtomis žiniomis tos draugijos valdybos, perreiktais metais buvo apkrikštyta 40,000 asmenų. Niekuomet, skamba pranešimas, nebūta tiek daug kandidatų, norinčių būti kunigais misionieriais kaip kad dabartiniais laikais. Toji draugija turi Anglijoje 3 kolegijas ir jau nė vienoje nėra vietos, kad nors keleta daugiau būtų galima priimti. Todėl draugija ruošia statyti naują kolegiją, pilnai tikėdama, kad kandidatų skaičius augs, nes Dievo Apveizda visakuo apsirupina — daugiau tikinčiųjų pramatoma, daugiau ir jiems pramatoma dvasinių vadų.

RUSIJA. — Įvykusių 5 tarptautinis komunistų kongresas savo užduotimi laiko paimti moteris į savo rankas. Jų obalsis — “Be moteriškės revoliucija nėra galima!” Štai nutarimų santrauka: 1) Revoliucijos pasisekimas yra negalimas, jeigu jisai nebus moterų palaikomas; 2) Vyrai patys revoliucijos nepadarys, bet jeigu ir padarytų, tai jos pasekmių neišlaikys; 3) ruošiant revoliuciją, yra būtinas reikalas kartu įtraukti į ją ir moteris; 4) Didžiausias klausimas yra švietimo klausimas, kuris turi būti praveistas šitokiu būdu: panaikinti moteriškėje šeimynos jausmą. Nėra galima jokia revoliucija, jeigu bus jaučiamas šeimynos supratimas. Šeimyna yra būriauzijos ir Bažnyčios įstaiga ir ją reikia sugriauti. Įgyti moteris, reikia jas iškrapštyti iš šeimynos ir pačią šeimyną visai panaikinti. (Nutarimai kongrese 16 dieną lapkričio 1924 metais.) Tokiu būdu bolševikai siekia žmogų plėšriu gyvuliu paversti.

Lietuvos Žinios

Lietuva norėtų sudaryti konkordatą. Kau-
no politinėse sferose kalbama apie būtina reika-
lą gražinti gerus santykius su Vatikanu ir
prašyti šv. Tėvo paskirti Jo Ekscelenciją ar-
kivyskupą Matulevičių Apašt. Sosto atstovu.
Sakoma, kad Lietuvos bažnytinės provincijos
klausimą negalima tinkamai išspręsti, kol ne-
bus tuo dalyku Lietuvos valdžios susitarta su
Apaštaly Sostu.

Mirė a. a. kun. Korsakas. 1925 m. 8 gruodžio d. mirė umai širdies liga Viešintų klebonas kun. Juozapas Korsakas, 63 m. amžiaus, per 19 metų Viešintuos klebonavęs. Palaidotas savo tėviškėje Klovainiuos.

Mirė a. a. kun. Kuzmickas. 1925 m. 18 gruodžio d. mirė nei kiek nesirgęs ir besikalbėdamas su namiškiais kun. J. Kuzmickas, Čedasų klebonas, Rokiškio apskr.

Protestuoją prieš žmogžudžio užtarėjus. Lietuvos žmėnės labai pasipiktingę Amerikos lietuvių socialistiškais ir laisvamaniškais laikraščiais, kurie užtarė žmogžudį komunistą Nochimą Jubilerą, nušovusį nekaltą Lietuvos kareivį, D. Federacijos 25 skyrius tuo reikalu išnešė griežtą protestą prieš Tėvynės išdavikus ir jų užtarėjus ir prašo valdžios imtis smarkesnių priemonių, kad suvaldžius vidujus Tėvynės priešus.

Milijoninis šmeižtas. Lietuvos socialistai visai stengiasi išjuodinti žymesniusius katalikus veikėjus. Vienas liaudininkų šulas C. Petrauskas pramanė, buk Seimo pirmininkas p. Petrulis agitacijos tikslams išvežęs į užsienį 5 milijonus litų. Šį kartą vargšui nepavyko žmonėms meluoti: jisai už savo melą traukiamas teisman.

Minėta Sasnausko mirties sukaktuvės. Kaune iškilmingai minėta "Baltosios Gulbės" salėje 10 metų komp. Sasnausko mirties sukaktuvės.

Naujas laikraštis. Pradėjo eiti naujas savivaldybių reikalams skiriamas laikraštis Kaune: "Savivaldybių Balsas."

Lietuvos apšvieta kyla. 1925-1926 mokslo metų pradžioje visose Lietuvos aukštesniosiose, vidurinėse mokyklose, progimnazijose ir specialinėse mokyklose buvo 14,146 bernaičiai ir 10,454 mergaitės; bendrai 24,600 mokinių.

Pilietybės žvilgsniu: 24,520 Lietuvos piliečiai, 80 svetimtaučių. Tikybos atžvilgiu: 18,053 katalikai, 311 reformatų, 569 liuteronai, 399 pravoslavai, 5,205 žydai, 63 visų kitų tikėjimų kartu su "laisvamaniais."

Tautybės atžvilgiu: 17,284 lietuviai, 108 latviai, 1200 lenkų, 5,205 žydai, 411 vokiečiai, 358 rusai ir 35 kitokių.

Universitete lubų tinkas iškrito. Liet. Universiteto didžiosios salės lubų tinkas, praėjusių vasarą remontuotas, sausio 9 d. nukrito. Salė buvo tuščia ir žmonių nelaimės nebuvo; sulaužyta tik kelios kedės.

Komisija premijoms skirstyti. Liet. Kat. Blaivybės Dr-ja pažadėjo 12 premijų po 300 litų už priešalkoholines mokslo studijas. Premijoms skirstyti išdirbti taisyklėms išrinkta speciali komisija iš teologijos, filosofijos, teisių ir medicinos fakultetų profesorių.

Klaipėdos prisiglaudimo šventė. Sausio 15 d. Klaipėdoje iškilmingai švėsta metinė šventė Klaipėdos prisiglaudimo prie Lietuvos. Didelė minia žmonių nuvykusi į miesto kapines uždėjo vainikus ant kapo žuvusiųjų kraštą vaduojant. Atatinkamą prakalbą pasakė gubernatoriumus p. Žilius, Direktorijos pirmininkas ir kiti aukšti valdininkai, organizacijų atstovai ir visuomenės veikėjai.

Atvežta transportas sidabro monetų. Sausio 12 d. į Klaipėdos uostą atvežta Anglijoj kaltų Lietuvos sidabro monetų partija 20 tonų svarumo, visi 7½ milijonų litų sumai. Piniagai traukiniu atvežta Kaunan.

Vokietijos Lietuvos SSSR susisiekimas. Pasak rusų laikraščių nuo vasario 1 d. įvedamas tiesioginis keleivių ir bagažo susisiekimas tarp SSSR, Lietuvos ir Vokietijos, tranzitu per Estiją ir Latviją.

MUSŲ DARBAI

M. K. REMĖJŲ SKYRIAMS.

Tenka pasidžiaugti su kai kurių skyrių sumanumu, vykinant prakilnų darbą, — platinant katalikišką spaudą. Taip Easton, Pa. M. Remėjų skyrius nutarė gavėnios metu išdalinti veltui 400 „Laivų“, t. y. po 100 „Laivų“ kas sekmadienis.

Dabartiniai „Laivo“ skaitytojai yra labai pamėgę skaityti „Laivą“, nuolat atsiunčia padėkos laiškučių, jie irgi norėtų, kad „Laivas“ lankytųsi į kiekvieną lietuvišką šeimyną. Pagirtinas ir sektinas Eastoniečių pavyzdys. Jeigu „Laivas“ būtų skaitomas visų lietuvių, jisai dar daugiau atneštų ypač dvasinės naudos, sielai ramybės, protui šviesos, valiai paraginimo ir stirpybės.

Taipgi džiaugsmas ima, kad vis naujų Bėrnaičių Lietuviškos Kolegijos remėjų nauji buriai atsiranda. Visi supranta Lietuviškos Kolegijos reikšmę mūsų išeivijos gyvenime; visi šiuo tuo nori prie jos įkurimo prisidėti.

Butų gera kad gerb. Remėjų skyrių valdybos malonėtų dažniau daryti savo susirinkimus, kad apie juos parašytų į „Laivą“ ir „Draugą“, kad pranešintų į Remėjų Centrą apie skyriaus stovį. Tenka gerb. skyrių Valdybos nariams priminti, kad mirus kuriams nors Kolegijos Remėjui, Remėjai nieko nelaukdami, praneštų į Centrą: kas mirė, kada mirė, ar buvo skyriaus narys, ar stačiai buvo įsirašęs į Remėjų Centrą. Už kiekvieną mirusį Remėją atskirai laikomos dvejios šv. Mišios. Pagelbėkite mirusiems greitesniu laiku pasi- naudoti jiems teikiamomis privilegijomis.

Remėjų Centras.

Vienas žymus geradarys iš Cicero, Ill. teikėsi Kolegijai paaukoti \$20.00 ir įprašė jo pavardės neskelbti. Labai ačiū jam.

- O. Venckienė iš Aurora, Ill. 5.00
- El. Marčiulionienė iš Springfield, Ill. 7.00
- El. Zalogienė iš Sycamore, Ill. .. \$5.00

- J. Savakinas iš Shenandoah, Pa. 3.00
- B. Stelnionis iš Kalkaska, Mich. .. 5.00
- J. Arlauskienė iš Seranton, Pa. .. 3.00
- Rev. St. Norbutas iš Easton, Pa. .. 3.00
- M. Songaila iš Easton, Pa. 3.00
- Ag. Songailienė iš Easton, Pa. .. 3.00
- Gedvilienė i Easton, Pa. 3.00
- Laur. Rauktis iš Easton, Pa. 1.00
- Kl. Kuzma iš Waterbury, Conn. 3.00
- (Stoja į amžinas Kolegijos Rem.)
- Pr. Žilinskienė iš Brighton, Mass. 3.00
- Em. Klumbienė iš Brooklyn, N. Y. 3.00
- M. Kanapinskienė iš Brooklyn, N. Y. 3.00
- Ant. Žukauskas iš Lietuvos 3.00
- S. Bugnaitis iš Lawrence, Mass. 2.00
- K. Balilionis iš Philadelphia, Pa. 3.00
- M. Paliukevičienė S. Boston, Mass. 3.00
- K. Jonaitienė iš Kearny, N. J. .. 3.00
- El. Vaznelienė iš Bulpith, Ill. .. 3.00
- D. Gudžiunas iš Chicago, Ill. 3.00
- K. Varkalis iš Chicago, Ill. 3.00
- K. Zaurienė iš Chicago, Ill. (stoja į amžinas rem.) 2.00
- Gerb. kun. S. O. Junker iš Springfield, Ill. 3.00
- O. Senavaitienė iš Springfield, Ill. 3.00
- M. Armanienė iš Springfield, Ill. 3.00
- A. Tribučius iš Springfield, Ill. .. 5.00
- An. Kazlauskas iš Springfield, Ill. 3.00
- A. Stanslovas iš Springfield, Ill. .. 3.00
- V. Kurelaitis iš Springfield, Ill. 3.00
- P. Burčikas iš Springfield, Ill. .. 3.00
- A. Žentelienė iš Springfield, Ill. 3.00
- A. Girdžius iš Springfield, Ill. .. 3.00
- S. Tverijonas iš Springfield, Ill. 3.00
- Ad. Sugintas iš Springfield, Ill. .. 1.00
- P. Šimkus iš Springfield, Ill. .. 3.00
- A. Launikonis iš Springfield, Ill. 3.00
- O. Sugintienė iš Springfield, Ill. 3.00
- A. Kurpis iš Springfield, Ill. 3.00

Visiems gerbiamiems Kolegijos Remėjams tariame nuoširdų ačiū. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

Padegimas.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė kiek galint geriau apdrausti savo namus nuo ugnies, o paskui imt ir pačiam padegti ir gerus apdraudos pinigų paimti?

B. I. iš Kalkaska, Mich.

ATSAKYMAS. Taip, yra sunki nuodėmė. Kas savo turtą sudegina, sunaikina, sau sudegina ir sunaikina, o ne kitam. Kitas asmuo (ar pavienis, ar apdraudos draugija) už tai nėra kaltas ir neprivalo taip pasidarytos žalos atlyginti. Iš apdraudos draugijų pinigų ėmimas, šitokiu atsitikime, lygus vogimui.

Katalikų Bažnyčia už šią nuodėmę smarkiai baudžia (Can. 2354). Norint gauti išrišimą, pirma reikia sugrąžinti apdraudos draugijai neteisėtai nuo jos paimtus pinigus.

“Dzimdzi Drimdzi”.

KLAUSIMAS. Meldžiu per “Laivą” patiškinti, delko “Draugas” trečiame numeryje taip pajuokia “Dzimdzi Drimdzi” artistus. Kuomet praeitą rudenį ir žiemą beveik kiekvieną nedėdienį po pamokslo kunigai užsakydavo remti juos ir dėjaugtis kad Lietuva susilaukė tokių didvyrių. Ir net gavėnios laiku buvo rengiami jų koncertai su pasilinksminimas bažnytinėse svetainėse.

Neužtardama už juos klausiu, bet nesuprasdama, kadangi ir praeitą žiemą jie nemažai rėmė socialistų “Naujie-nas”.

Laivo” Skait. iš Chicago.

ATSAKYMAS. “Draugas” įdėjo p.

Liuno pastabas nepajuokdamas “Dzimdzi -Drimdzi” vaidovilį, o tik vienam jų artistui teisybę sakydamas. Draugas visiems teisybę sako į akis kas jis nebutų. Menu prisidengiant blogai daryti nėra leistina. Patsai menas yra taip lygiai neutralus kaip peilis, ar šautuvas: nevartojamas — niekam nepadedą ir niekam nekenkia. Jeigu geras žmogus paima peilį ar šautuvą, geram jį panaudoja, o blogas žmogus jį kitiems gyvybę atimti naudoja. Gero žmogaus rankoje menas Dievo garbei ir artymo naudai tarnauja, o ištvirkėlio asmens rankoje tarnauja Dievo priešams ir žmones amžinon prapultin stumia. Menas arba Dievui tarnauja, arba netarnauja. Draudžiamam laikui daryti, meno neutralumu prisidengiant, šokių etc. bažnytinėse svetainėse, tikrai neprotingas pasielgimas.

Katalikui žmogui remti katalikystės ir Kristaus priešus, tai lygu pačiam išsižadėti Kristaus. Kas remia Kristaus priešus, lai neieško paramos pas Kristaus sekėjus, pas katalikus.

Įsivezdinimas.

KLAUSIMAS. Lietuvoj kiekviena moteris šeštoj savaitėje eina įsivezdinti bažnyčion su kudikėliu. Ar tas paprotys yra geras?

“L.” sk-jas Jurgutis.

ATSAKYMAS. Tasai paprotys yra labai geras ir Amerikietėms motinoms sek-tinas. Pasveikusi motina, eina padėkoti V. Dievui už suteiktą jai didelę garbę ir malones, o taipgi savo kudikį atnašauja Dievo didesnei garbei.

PRANEŠIMAS.

Į klausimą, ar galima į Eucharistinį Kongresą parsikviesti iš Lietuvos giminių, gerb. Liet. Konsulas Čikagoje davė sekantį atsakymą:

Gerb. Tamsta:—

Atsakant į Tamstos laišką iš vasario 1 d. š. m. pranešu, kad Kongreso delegatai gali gauti vizą iš Amerikos Konsulo Kaune del lai-

kino vizito, — turi įtikinti Konsulą apie tai. Tuo tarpu kitų parėdymų nėra.

Del lankymo giminių — taipgi gali gauti vizą iš Amerikos Konsulo Kaune, bet turės užstatą padėti tas kas kviečia.

Su pagarba,

P. Žadeikis,

Lietuvos Konsulas Čikagoje.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.